

Рис. 7.14. „Карикатура“ за разпуснатия живот на папа Лъв X. Медна гравюра от XVI в. От [492], с. 181.

Затова „агапи“ е по-скоро християнското название на средновековните западноевропейски вакханалии на дионисиевия култ с всичките му оргиастични ритуали, поставяни днес в „дълбоката древност“. Изглежда, че това, което скалигеровата хронология представя като изключение, всъщност е било правило. Например постоянното споменаване за „развратния живот на римските папи и епископи“ просто показва, че през средните векове е бил разпространен християнски вакхически култ. Може би той е резултат от известно изопачаване на първоначалния строг християнски ритуал от XII в. Да си припомним, че езическите вакханалии са описани от „античния“ Тит Ливий в известната му „История на Града“. А разкритият от нас династичен паралел наслагва „античния Рим“ на Тит Ливий именно върху епохата от XI–XIII в. и частично върху епохата на Хабсбургите (Новгородците?) от XIV–XVI в., тоест върху руско-ординските царе-ханове от 1273–1600 г.

След време, изглежда, се налага прекратяването на вакхическия култ. Н. А. Морозов изказва хипотезата, че тази християнско-вакхическа практика на религиозни дионисиеви оргии в ЗАПАДНАТА църква, е довела до широ-